

El racó d'en Sebastià

Aquest és el 6è. Manifest sardanista que vaig llegir durant el concert de l'11 de setembre passat:

Avui, com cada any per l'11 de setembre, celebrem la "Diada Nacional de Catalunya" recordant la gran pèrdua de tots els nostres drets i llibertats. Que n'és d'infeliç qui menysprea el seny. En la història d'un poble, hi trobem les seves institucions i tradicions. El progrés d'un poble, no és mai obra d'uns quants, sinó que es deu a una tasca col·lectiva. Tothom amb un pensament clar i de futur, hi és necessari. Qui no viu tal com pensa, acaba pensant com viu. Llavors és viure en una hipocresia permanent.

Catalunya és una nació. S'obté la denominació política de nació quan la seva societat té una identitat ètnica. Històricament l'ètnicitat és més antiga que la nacionalitat i la nacionalitat ho és més que l'estat. A nosaltres ens neguen òbviament l'estructura política "d'estat - nació".

Però ho tenim assolit amb més de mil anys d'història. Catalunya doncs és una nació. Catalunya posseeix identitat de població homogènia, dintre del seu centre cultural i s'autoreconeix com a única i singular. Històricament s'han escrit moltes pàgines de gestes heroiques protagonitzades per patriotes, valents i certament obstinats. Pensem que sense ells, mai no s'hauria pogut forjar una història tan ferma i apassionant.

Hem viscut esperonats per diversos costums i tradicions, consolidant així el seny i la rauxa catalana i a l'uníson, tot el batec d'un poble amb projecció sempre esdevenidora.

Hem de ser conscients i valorar més tot el que tenim. Un poble val pel que és i no pel que diuen que és. Una tradició ben nostrada és la sardana. Aquesta trobada d'avui aquí a la plaça de l'antic Ajuntament, una vegada més ens asserena, discerneix, personalitza i ens identifica com uns ciutadans que sabem valorar les nostres tradicions.

Hem de treballar més que la sardana sigui el mitjà de germanor, de bona entesa entre nosaltres i, en definitiva, el de tots els que habiten i treballen en la nostra col·lectivitat.

Si ara la Sardana és declarada com a Dansa Nacional de Catalunya, haurem assolit a una antiga reivindicació sardanista popular. Gràcies al suport dels ajuntaments i agrupacions sardanistes i d'algun partit polític que s'hi ha esmerçat en tirar-ho endavant, fent justícia.

Enguany celebrem el 150è. aniversari del naixement del president Francesc Macià, vull recordar-lo amb una frase que va pronunciar durant el procés de París l'any 1927. Són paraules que encara ens volen marcar el camí del nostre futur. El president Macià va dir: "Nosaltres som ciutadans d'un poble que ha estat lliure i ho vol tornar a ser".

Amics sardanistes, cridem ben fort:

Visca la sardana. Visca l'11 de setembre. Visca Catalunya lliure!

Els articles d'opinió els escriuen col·laboradors que envien els articles regularment. Els seus escrits no superaran les 400 paraules. Si vols ser un col·laborador habitual de la revista i aportar els teus textos, envia'ns un correu a aquae@caldesdemalavella.cat

El lector escriu

LA TOSCANA DE L'ELISABETH (II)

... Cita racons de Caldes: can Surroca, can Guilayn, cal Nap, els balnearis,... A mi m'ha fet venir a la memòria les nostres aventures d'infància amb els companys d'escola, per les Roques, recollint entre les esclertes l'argila per anar a modelar-la als pedrissos de la plaça de l'Ajuntament, la plaça dels nostres jocs. Anàvem a pescar a la bassa de can Rufí, que per nosaltres era tot un llac, i baixàvem tots contents per la Mina i per sota el misteriós túnel de la Riera per anar a sortir a can Balliu, al carrer Major.

Ja de jove m'agradava la passejada per la Pineda dels Enamorats on hi vaig pintar un dels meus primers quadres que guardà la meva germana Maria. I ara em ve a la memòria el primer dels quadres que vaig fer que va ser el de la barraca de can Carbó, una barraca que tenien a can Guitart, baixant des de l'Era a l'altre costat de la carretera.

El paisatge urbà i dels voltants de Caldes de Malavella, la Toscana de l'Elisabeth, van quedar per sempre pintats a la meva memòria.

Joan Ferrerós i Pibernat

L'apartat d'El lector escriu dona la veu als caldens que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol aspecte. Els escrits no superaran les 15 paraules. Els interessats en participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens faciliten el nom, cognoms i el DNI.